

Böjti úrvacsorai előkészítő igevázlatok

Olvasandó Ige: János evangéliuma 10:22-23.

Jézus Krisztus ünnepet szentel. Megjelenik a templomban, Isten akkori népe ünnepén, a templomszentelési ünnepen. Az Ő ünnepszentelése kettős volt: egyrészt beilleszkedett az akkori ünnepi rendbe, másrészt mint a Szentháromság második személye megszentelte népe ünnepét jelenlétével, szavaival, Igéje hirdetésével.

Ünnepre készülünk mi is - böjti úrvacsorára, valamint magával a teljes böjti időszakkal a Nagyhét-Húsvét ünnepére. Minden ünnepi idő alkalom arra, hogy ismételten rácsodálkozzunk Istenünk üdvösséget szerző tetteire, valamint tisztulva megerősödjön a Vele való közösségünk.

A templomszentelési ünnepet (hanukka néven ismerhetjük, a mi karácsonyunk táján ünneplik a zsidók ma is) annak emlékére ünnepelték, hogy Kr. e. 165-ben visszafoglalhatták a zsidók és meg is tisztíthatták a korábban pogány kézre került és megszenteltetlenített templomukat. Örömműnnap volt. Ahogy ma is öröm, ha a szívünk templomát, ami a meg-megújuló megszenteltetésű erők támadásának célpontja, Isten bűnbocsátó kegyelme újra magának szenteli és megtisztítja. Ennek pecsétje és záloga az úrvacsora ajándéka, ami ugyanakkor a magunk odaszánásának, Istennek szentelésének is alkalma. Az úrvacsorában kiváltképpen találkozhatunk a közénk megérkező, ünnepünket megszentelő Jézussal. Legyen helye Őneki a szívünkben, és a Vele való találkozásnak az idejét áron is vegyük meg, hogy az Általa megszentelt szívünk megtelhessen örömmel!

2. nap - Olvasandó Ige: János evangéliuma 10:24-26.

„Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk nyíltan!” – köntörfalazás nélküli, egyenes szókimondást várnak, követelnek Jézustól. Az igaz hit nélküli szív vaksága, keménysége, elvakultsága és meggyőzhetetlensége tárul elénk. Hiszen Jézus minden eddigi tettei, szavai annak bizonyosságai, hogy Ő valóban az Isten Fia, a Messiás, az Isten küldötte, a világ megváltója, az, akinek mondta magát. Most is egyértelműen fogalmaz Jézus: az „Atya nevében végzett cselekedeteim tanúskodnak mellettem.” Az igaz hitet nélkülöző szív számára ez sem elég. Sőt!

A „Ha te vagy a Krisztus...” kezdetű mondat emlékeztetünkbe idézi a Jézus megkísértések felhangzó, illetve a kereszten szenvedő Jézust így is meggyötörni, kísérteni akaró sátáni lelkületet. „Ha Isten Fia vagy...” Micsoda dráma! Ahelyett, hogy a Jézust látók, hallók boldog imádattal, hálával borulnának Elé, hitetlen szívük keménységével számonkérlik Őt, követelőznek, s ezáltal is annak adják szomorú bizonyosságát, hogy nem tartoznak Jézus juhai közé. Nincs közösségük Jézussal. Meggyőzhetetlenek, ezért menthetetlenek, bár ott van köztük, előttük a Megmentő.

Áldjuk Istent, ha már megajándékozott az igaz hittel, ha már halljuk a hangját – kihalljuk egy-egy igéből, és hallgatunk is Rá, azaz követjük Őt. Böjti elcsendesedéseinkben halljuk meg Jó Pásztorunk hangját, és legyenek „beszédese” számunkra az üdvösségünkért végbevitt tettei: a kereszt és a feltámadás, valamint minden, amit naponta tesz értünk, velünk!

3. nap - Olvasandó Ige: János evangéliuma 10:28-30.

„Jeles hely, amely megtanít arra, hogy az összes választottak üdvössége ugyanolyan bizonyos, mint amilyen legyőzhetetlen Isten hatalma....Üdvösségünk csak azért bizonyos, mert Isten kezében van, hiszen hitünk is erőtlenségre, és mi magunk is ingatagságra hajlunk. Azonban Isten, aki kezébe vett minket, elég hatalmas...” – magyarázza Jézus örömteli bizonyosságot adó kijelentését reformátorunk, Kálvin János.

Jézussal életközösségben élve – mint Pásztorral a juhainak – kapjuk Jézustól az örök élet ígését, bizonyosságát. Ami már itt, e földi életben megtapasztalható, átélhető ajándék, és aminek teljességébe nyit kaput a földi életünket lezáró testi halál.

De jó Jézus juhaként meghallani: „és el nem vesznek soha, mert senki ki nem ragadhatja őket az én kezemből.”

A Jó Pásztor számontartó, megtartó szeretete, hatalma bizonyosságunk és a követésére való odaszánásunk forrása – hiszen azt is mondja Jézus a juhairól: „követnek engem...” Ahogy ígérjük is minden úrvacsora alkalmával: hálából az Ő dicsőségére igyekszünk élni.

Ebben a közösségben erősít meg, újít meg az úrvacsora is, és a Jó Pásztorra való odafigyelésben, a Vele való közösség mélyebb megélésében lehet szent eszköz a kinek-kinek személyére szabott, önként vállalt böjt is.